

ταυτα οὐτ' εἰ θάτερα ἀληθῆ τῶν λεγομένων. Τῷ δὲ νομο-
 θέτῃ τοῦτο οὐκ ἔστι ποιεῖν ἐν τῷ νόμῳ, δύο περὶ ἑνός, d
 ἀλλὰ ἓνα περὶ ἑνός ἀεὶ δεῖ λόγον ἀποφαίνεσθαι. Σκέψαι δ'
 ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπὸ σοῦ νυνδὴ λεχθέντων. Οὔσης γὰρ ταφῆς
 τῆς μὲν ὑπερβεβλημένης, τῆς δὲ ἔλλειπούσης, τῆς δὲ
 μετρίας, τὴν μίαν ἐλόμενος σύ, τὴν μέσην, ταύτην προσ- 5
 τάττεις καὶ ἐπήνεσας ἀπλῶς· ἐγὼ δέ, εἰ μὲν γυνὴ μοι
 διαφέρουσα εἴη πλούτῳ καὶ θάπτειν αὐτὴν διακελεύοιτο ἐν
 τῷ ποιήματι, τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην, φει- θ
 δωλὸς δ' αὖ τις καὶ πένης ἀνὴρ τὸν καταδεῶ, μέτρον δὲ
 οὐσίας κεκτημένος καὶ μέτριος αὐτὸς ὢν τὸν αὐτὸν ἂν
 ἐπαινέσαι. Σοὶ δὲ οὐχ οὕτω ῥητέον ὡς νῦν εἶπες μέτριον
 εἰπών, ἀλλὰ τί τὸ μέτριον καὶ ὀπόσον ῥητέον, ἢ τὸν τοιοῦ- 5
 τον λόγον μήπω σοι διανοοῦ γίγνεσθαι νόμον.»

ΚΛ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΑΘ. Πότερον οὖν ἡμῖν ὁ τεταγμένος ἐπὶ τοῖς νόμοις
 μηδὲν τοιοῦτον προαγορεύῃ ἐν ἀρχῇ τῶν νόμων, ἀλλ' εὐθύς 10
 δὲ δεῖ ποιεῖν καὶ μὴ φράζῃ τε, καὶ ἐπαπειλήσας τὴν ζημίαν, 720 a
 ἐπ' ἄλλον τρέπηται νόμον, παραμυθίας δὲ καὶ πειθοῦς τοῖς
 νομοθετουμένοις μηδὲ ἐν προσδιδῶ ; καθάπερ ἰατρὸς δέ τις,
 ὁ μὲν οὕτως, ὁ δ' ἐκείνως ἡμᾶς εἴωθεν ἐκάστοτε θεραπεύειν
 — ἀναμιμνησκόμεθα δὲ τὸν τρόπον ἐκάτερον, ἵνα τοῦ νομο-
 θέτου δεώμεθα, καθάπερ ἰατροῦ δέοιντο ἂν παῖδες τὸν 5
 πρῶτον αὐτὸν θεραπεύειν τρόπον ἑαυτούς. Οἶον δὲ τί